

**Sygn. akt II Cz 58/14**

## POSTANOWIENIE

Dnia 14 marca 2014r.

**Sąd Okręgowy w Bydgoszczy II Wydział Cywilny - Odwoławczy**

w następującym składzie:

**Przewodniczący: SSO Janusz Kasnowski (spr)**

**Sędziowie: SO Aurelia Pietrzak**

**SO Bogumił Goraj**

po rozpoznaniu w dniu 14 marca 2014 r. w Bydgoszczy na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku

**(...) Spółdzielni (...) w G. (wierzyciela)**

z udziałem:

**M. Ł. (1), W. Ł. i M. Ł. (2)**

**o: egzekucję świadczenia pieniężnego**

na skutek zażalenia uczestników na postanowienie Sądu Rejonowego w Szubinie V Zamiejscowy Wydział Cywilny z siedzibą w Nakle nad Notecią z dnia 11 grudnia 2013 r., wydane w sprawie o sygn. akt V Co 1507/13

**postanawia:**

**I oddalić zażalenie;**

**II zasądzić solidarnie od uczestników M. Ł. (1), W. Ł. i M. Ł. (2) na rzecz wierzyciela (...) Spółdzielni (...) w G. kwotę 60 zł (sześćdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów postępowania zażaleniowego.**

**Sygn. akt II Cz 58/14**

## UZASADNIENIE

Wierzyciel - (...) Spółdzielnia (...) w G. wniósł skargę na czynności Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w S. T. M. polegające na umorzeniu postępowania egzekucyjnego z nieruchomości stanowiącej własność M. Ł. (2), położonej w N. przy ul. (...), dla której Sąd Rejonowy w Szubinie prowadzi księgę wieczystą nr (...) oraz ustaleniu kosztów postępowania egzekucyjnego i zakończeniu postępowania, domagając się jednocześnie uchylecia dokonanych czynności i nakazania Komornikowi prowadzenia egzekucji z nieruchomości stanowiącej własność M. Ł. (2). Wniósł ponadto o zasądzenie od dłużnika na rzecz wierzyciela zwrotu kosztów postępowania.

Postanowieniem z dnia 11 grudnia 2013 r., w sprawie o sygn. akt V Co 1507/13, Sąd Rejonowy w Szubinie V Zamiejscowy Wydział Cywilny z siedzibą w Nakle nad Notecią uwzględnił skargę wierzyciela w całości i uchylił czynności Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w S. T. M., tj. postanowienia z dnia 14 października 2013 r. wydane w sprawie Km 179/10 w przedmiocie umorzenia postępowania egzekucyjnego, ustalenia jego kosztów oraz zakończenia postępowania i zobowiązał Komornika do kontynuowania postępowania egzekucyjnego w sprawie Km

179/10 z nieruchomości (...) oraz zasądził od dłużników solidarnie na rzecz wierzyciela koszty postępowania w łącznej kwocie 177 zł.

W uzasadnieniu Sąd wskazał, że dłużnicy dnia 20 października 2009 r. zawarli z synem M. Ł. (2) umowę darowizny, na mocy której przenieśli własność egzekwowanej nieruchomości na M. Ł. (2). Umowa ta prawomocnym wyrokiem sądu uznana została za bezskuteczną w stosunku do wierzyciela w celu zaspokojenia wierzytelności wynikającej z nakazu zapłaty Sądu Okręgowego w Opolu z dnia 7 października 2009 r. w kwocie 100.198,40 zł wraz z ustawowymi odsetkami oraz kosztami procesu w wysokości 4.870,00 zł. Postanowieniem Sądu Rejonowego w Bydgoszczy z dnia postanowienia z dnia 8 kwietnia 2013 r., sygn. akt XV GU 5/13, ogłoszono upadłość dłużniczki M. Ł. (1), prowadzącej działalność gospodarczą pod nazwą (...) Hurtownia (...) z siedzibą w N.. Postanowienie uprawomocniło się dnia 15 kwietnia 2013 r. W konsekwencji Komornik Sądowy T. M. postanowieniem z dnia 14 października 2013 r. w sprawie Km 179/10 umorzył postępowanie egzekucyjne prowadzone przeciwko M. Ł. (1), na podstawie art. 146 ustawy z dnia 28 lutego 2003 r. Prawo upadłościowe i naprawcze (t.j. Dz. U. z 2012 r., poz. 1112 ze zm.). W ocenie Sądu Rejonowego, przywołany powyżej przepis nie ma zastosowania w niniejszym postępowaniu, gdyż nieruchomość będąca przedmiotem postępowania egzekucyjnego, jak i darowizny na rzecz M. Ł. (2) w dniu jej zajęcia nie należała do masy upadłości, a na skutek uwzględnienia skargi pauliańskiej nie powróciła do majątku dłużników.

O kosztach postępowania Sąd I instancji orzekł na podstawie art. 98 § 1 k.p.c. i art. 108 § 1 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c.

Zażalenie na postanowienie złożyli dłużnicy oraz uczestnik M. Ł. (2), wnosząc o jego uchylenie i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania, a ewentualnie jego zmianę poprzez oddalenie skargi wierzyciela.

Skarżący rozstrzygnięciu Sądu Rejonowego zarzucili pozbawienie ich możliwości obrony wskutek wydania postanowienia na posiedzeniu niejawnym, naruszenie art. 146 ustawy poprzez stwierdzenie niemożliwości jego zastosowania, nieuwzględnienie faktu, że W. Ł. nie jest dłużnikiem wierzyciela oraz że przedmiotowa nieruchomość nie była wykorzystywana do prowadzenia działalności gospodarczej, zaś dłużnicy pozostają w ustroju rozdzielności majątkowej małżeńskiej. Ponadto wskazali, że aktualnym właścicielem nieruchomości jest M. Ł. (2), który nabył prawo własności od Skarbu Państwa.

### **Sąd Okręgowy zważył, co następuje:**

Zażalenie skarżących nie jest zasadne, a zarzuty w nim zawarte nie zasługują na uwzględnienie. Utrwalonym poglądem jest, że zgodnie z treścią art. 532 k.c. wyrok uznający na podstawie art. 527 k.c. bezskuteczność określonej czynności prawnej przenoszącej przedmiot lub prawo z majątku dłużnika do majątku osoby trzeciej, nie powoduje ich powrotu do majątku dłużnika, lecz jedynie daje wierzycielowi prawo zaspokojenia się z tego przedmiotu lub prawa, pozostających nadal w majątku osoby trzeciej, przed jej wierzycielami. Wierzyciel może prowadzić egzekucję z tego przedmiotu lub prawa na podstawie tytułu wykonawczego wystawionego przeciwko dłużnikowi, bez konieczności uzyskania tytułu wykonawczego przeciwko osobie trzeciej (vide: postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 7 kwietnia 2011 r., IV CSK 375/10; wyrok Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 21 lutego 2013 r., I ACz 167/13). Stanowisko to jako w pełni racjonalne podziela również Sąd Okręgowy. Tym samym, wbrew twierdzeniom skarżących, nieruchomość, której dotyczyła egzekucja nie wchodzi do masy upadłości, jako że jej zajęcie nastąpiło znacznie wcześniej niż ogłoszenie upadłości. Podkreślenia wymaga również, że egzekucja prowadzona jest z nieruchomości, niezależnie od tego, że jej aktualnym właścicielem nie jest już dłużnik. Wskutek wyjścia przedmiotu z majątku dłużnika nie dochodzi przy tym do zmiany osoby dłużnika.

Wierzyciel, aby wszcząć egzekucję musi dysponować, poza prawomocnym orzeczeniem o bezskuteczności czynności prawnej dokonanej przez dłużnika z pokrzywdzeniem wierzyciela (wyrokiem ze skargi pauliańskiej), również tytułem wykonawczym przeciwko dłużnikowi o zapłatę wierzytelności. Nie ulega wątpliwości, że wierzyciel taki tytuł ma. Ponadto przedłożył on również prawomocny wyrok wydany przeciwko M. Ł. (2) w sprawie o sygn. akt I C 295/10 umożliwiający prowadzenie egzekucji bezpośrednio przeciwko niemu.

Skarżący podnieśli także, że przedmiotowa nieruchomość nie była wykorzystywana na cele prowadzonej działalności gospodarczej. Odpowiadając na ten zarzut, należy wskazać, że skoro wierzyciel uzyskał klauzulę wykonalności na podstawie art. 781<sup>1</sup> k.p.c., tj. przeciwko małżonkowi dłużnika z ograniczeniem jego odpowiedzialności do przedsiębiorstwa wchodzącego w skład majątku wspólnego małżonków, oznacza to, że wierzyciel musiał wykazać dokumentem urzędowym lub prywatnym, że stwierdzona tytułem egzekucyjnym wierzytelność powstała w związku z prowadzeniem przedsiębiorstwa. Skoro zaś postanowienie o nadaniu klauzuli wykonalności stało się prawomocne, to oznacza, że nie zostało skutecznie zakwestionowane i tym samym kwestia spełnienia przesłanek z art. 781<sup>1</sup> k.p.c. nie podlegała badaniu przez Sąd Okręgowy.

Zgodnie z art. 766 zd. 1 k.p.c., Sąd rozpoznaje sprawy egzekucyjne na posiedzeniu niejawnym, chyba że zachodzi potrzeba wyznaczenia rozprawy albo wysłuchania na posiedzeniu stron lub innych osób. W ocenie Sądu Okręgowego charakter rozpoznawanej sprawy nie powodował konieczności wyznaczenia rozprawy, bądź też wysłuchania stron.

Mając na uwadze powyższe Sąd Okręgowy oddalił zażalenie na mocy art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c. O kosztach postępowania zażaleniowego orzeczono na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c., art. 99 k.p.c. i § 10 ust. 1 pkt 8 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (t.j. Dz. U. z 2013 r. poz. 490).